

سیفلیس Syphilis

سیفلیس چیست؟

سیفلیس یک عفونت باکتریایی است. عفونت 4 مرحله دارد: اولیه، ثانویه، نهفته اولیه و نهفته پایانی.

چگونه ممکن است به سیفلیس مبتلا شوم؟

شما می‌توانید به واسطه تماس نزدیک یا تماس جنسی با فرد دیگری که آلوده است، به سیفلیس مبتلا شوید. سیفلیس از این روش‌ها منتقل می‌شود:

- تماس پوست به پوست با زخم (ضایعه) یا بثورات ناشی از سیفلیس، تماس خارجی یا داخلی با دهان، اندام تناسلی یا مقعد فرد در صورت وجود زخم یا بثورات
- انتقال مایعات بدن مانند خون، مایع منی یا مایع واژن
- استفاده اشتراکی از اسباب‌بازی‌های جنسی
- سیفلیس می‌تواند در دوران بارداری یا زایمان به نوزاد شما منتقل شود. این مورد به عنوان سیفلیس مادرزادی شناخته می‌شود.

در حالی که هر کسی ممکن است به سیفلیس مبتلا شود، اکثر افرادی که در بریتیش کلمبیا مبتلا به سیفلیس تشخیص داده می‌شوند، مردانی هستند که خود را همجنس‌گرا یا دوجنس‌گرا می‌دانند، یا مردانی که با مردان رابطه جنسی دارند (gbMSM). با این وجود، اخیراً نرخ ابتلا به سیفلیس برای زنان هم‌جنس‌بسیار افزایش یافته است که منجر به موارد سیفلیس مادرزادی می‌شوند.

سیفلیس در هر یک از 4 مرحله عفونت قابل انتقال است. اگر از قبل یک عفونت مقاربتی دیگر (STI) داشته باشید، خطر ابتلا به سیفلیس بیشتر خواهد بود.

علائم آن چیست؟

هر مرحله از سیفلیس مجموعه علائم متفاوتی دارد. اینها می‌تواند متفاوت یا آنقدر خفیف باشند که شاید ندانید به عفونت مبتلا شده‌اید.

مرحله اولیه

در مرحله اولیه، یک زخم بدون درد ممکن است در هر نقطه از بدنتان که با یک فرد مبتلا تماس داشته، ایجاد شود. زخم معمولاً بین 3 تا 90 روز پس از ابتلا به عفونت ظاهر می‌شود. اغلب، زخم روی بدن شما چندان قابل تشخیص نخواهد بود. زخم طی چند هفته خود به خود از بین می‌رود، اما بیماری به پیشرفت خود ادامه می‌دهد.

مرحله ثانویه

مرحله ثانویه معمولاً از حدود 14 تا 90 روز پس از ابتلا به عفونت شروع می‌شود. در این مرحله ممکن است بثوراتی بدون خارش ایجاد شوند. بثورات می‌تواند در هر جایی از بدن شما ظاهر شوند، اما اغلب روی قفسه سینه، شکم، اندام تناسلی، کف دست‌ها و کف پاهای شما به چشم می‌خورند. ممکن است متوجه بثورات نشوید، اما همچنان می‌توانید دیگران را مبتلا کنید. بثورات معمولاً از بین می‌روند اما می‌توانند ماه‌ها بعد دوباره عود کنند. علائم دیگر ممکن است شامل سردرد، تب، ریزش مو، تورم غدد لنفاوی و برجستگی‌ها یا لکه‌های داخل دهان، مقعد، آلت تناسلی مردانه یا واژن باشد.

مرحله نهفته

پس از برطرف شدن بثورات، و در صورت عدم درمان، بیماری به مراحل نهفته یا پنهان پیشرفت می‌کند. این دوره می‌تواند تا 30 سال یا بیشتر طول بکشد. طی این مدت ممکن است هیچ علامتی نداشته باشید.

دو مرحله نهفته سیفلیس وجود دارد:

- مرحله نهفته اولیه زمانی است که فرد در یک سال گذشته به عفونت سیفلیس مبتلا شده باشد. افرادی که سیفلیس «در مرحله اولیه» دارند می‌توانند عفونت را راحت‌تر منتقل کنند

- مرحله نهفته پایانی زمانی است که فرد بیش از 1 سال عفونت سیفلیس داشته باشد

چگونه آزمایش سیفلیس بدهیم

برای آزمایش هرگونه علائم سیفلیس، مانند زخم(ها) یا بثورات، به مراقبتگر بهداشتی خود مراجعه کنید. مراقبتگر بهداشتی‌تان ممکن است شما را برای انجام آزمایش خون به آزمایشگاهی ارجاع دهد.

توصیه می‌شود که افراد گروه gbMSM و هر کسی که چندین شریک جنسی دارد، هر 3 تا 6 ماه یک بار، یا در صورت داشتن علائم، بلافاصله آزمایش سیفلیس دهد.

غربالگری سیفلیس به عنوان بخشی از غربالگری اولیه قبل از تولد به صورت معمول و همچنین در زمان تولد برای هر فرد باردار انجام می‌شود. اگر باردار هستید، با مراقبتگر بهداشتی خود صحبت کنید تا در مورد خطر ابتلا به بیماری‌های مقاربتی، از جمله سیفلیس، مطلع شوید. وی می‌تواند در تعیین اینکه آیا به غربالگری STI نیاز دارید یا خیر به شما کمک کند.

برای پیدا کردن نزدیکترین کلینیک انجام آزمایش در بریتیش کلمبیا یا انجام آزمایش آنلاین، به منبع Smart Sex به آدرس <https://smartsexresource.com/sex-talk/talk-about-it> مراجعه کنید یا در آدرس <https://getcheckedonline.com> به صورت آنلاین تحت بررسی قرار بگیرید.

چه عوارضی دارد؟

اگر سیفلیس تحت درمان قرار نگیرید، ممکن است در اوایل عفونت یا چندین سال بعد عوارض ایجاد شود. عوارض ممکن است عصبی باشند (از دست دادن شنوایی یا بینایی، سرگیجه) یا باعث آسیب به مغز، قلب و سایر اندام‌های بدن شما شده که می‌تواند منجر به مرگ شود.

سیفلیس درمان نشده در دوره بارداری می‌تواند عوارض وخیمی مانند سقط جنین، زایمان زودرس یا مرده‌زایی، وزن کم نوزاد هنگام تولد، یا به دنیا آمدن نوزاد مبتلا به سیفلیس (به نام سیفلیس مادرزادی) را در پی داشته باشد.

راه درمان چیست؟

سیفلیس را در هر مرحله‌ای می‌توان با آنتی بیوتیک درمان کرد. درمان آنتی‌بیوتیکی نمی‌تواند آسیب‌های ناشی از سیفلیس را در مرحله نهفته پایانی خنثی کند، اما می‌تواند جلوی آسیب بیشتر را بگیرد. پس از درمان، برای اطمینان از موثر بودن آن، باید آزمایش خون بدهید.

شریک‌های جنسی شما در 3 تا 12 ماه گذشته باید آزمایش سیفلیس دهند و درمان شوند. این امر بستگی به این موضوع دارد که سیفلیس در چه مرحله‌ای برای شما تشخیص داده شده است. تا 2 هفته پس از پایان درمان و تایید موثر بودن آن، رابطه جنسی نداشته باشید.

آیا در صورت مصرف آنتی‌بیوتیک، قرصهای ضدبارداری من موثر خواهند بود؟

شواهد بسیار اندکی وجود دارد که نشان دهد آنتی بیوتیک‌ها نحوه عملکرد هورمونی پیشگیری از بارداری را کاهش می‌دهند. نمونه‌هایی از کنترل بارداری هورمونی عبارتند از: قرص، چسب، حلقه یا واکسن ضد بارداری. اگر تحت درمان با آنتی بیوتیک هستید، مهم است که به روال کنترل بارداری خود ادامه دهید. اگر دغدغه‌ای دارید، تا زمان پیروی بعدی خود پس از اتمام آنتی بیوتیک، از کاندوم استفاده کنید یا برای اطلاعات بیشتر با مراقبتگر بهداشتی خود صحبت کنید.

برای کسب اطلاعات بیشتر

برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد کاهش شانس ابتلا به STI، این مطلب را ببینید [HealthLinkBC File #080](#) پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری (STI) ها.

BC Centre for Disease Control
Provincial Health Services Authority